

anlagte for at beskytte Kjøbenhavn mod et saadant Angreb, er saa uendelig mindre end Vægten, Størrelsen og Virkningen af de Kanoner, man formaar at føre mod Kjøbenhavn fra Søiden til Brug fra Skibe, at der ikke kan være Tale om at sammenligne Beskyttelsesmidlerne, som maa bruges paa det ene og det andet Sted. Medens 24 Tommers Pantser maaste ikke mere forslaa i i en Nærkamp; tilføjs, er endnu 5—6 Tommers Pantser paa Landforter anset for at være tilstrækkelig. At det maaste længer hen i Tiden heller ikke bliver nok der, men at man maa komme til 6 à 7 Tommers Pantser, er muligt. Men saa meget staa fast, at man kan opføre Pantser-taarne i Landbatterier, som formaa at modstaa Beskydning af ethvert Beleiringsstyks. Har man et saadant Pantser-taarn, vil det der gjøre megen Nytte, men ombord er et Pantser-taarn af 5—6 Tommers Tykkelse mere til Skade end til Gavn; thi der bliver det bestuudt i Stedet for med Projektiler af 30—40 eller 50—60 Punds Vægt, med Projektiler af flere Hundrede, ja, endog saa Tusinde Punds Vægt. Det er altsaa en stor Feil at ville drage Slutninger fra det Ene til det Andet. Svad angaar, at Beskydningen med Granatkardæfter er saa farlig, at man alene af den Grund maa søge at dække sig imod dem, er det ganske sikkert, at man kan anvende Granatkardæfter tillands og tilvands; men Granatkardæfter ere et saa sensibelt Projektil, at der udfordres den største Nøagtighed med Hensyn til Retningen af Skytset og Temperingen af Granaterne. Deres Anvendelse ombord paa Skibe vil aldrig faae stor Betydning, og jeg tror heller ikke, at Marineartilleriofficererne tænke meget paa Anvendelsen af Granatkardæfter, undtagen maaste i ganske særlige Tilfælde. Endvidere vil et Pantser-taarn, der er tilveiebragt af andre nødvendige Grunde, ogsaa beskytte mod Granatkardæfter. Men Granatkardæfterne alene vilde ikke give Anledning til, at man opførte Pantser-taarne; thi mod dem kan man beskytte sig paa mangfoldige andre Maader, der ikke ere synderlig kostbare. Det ærede Medlem talte endvidere om, at saavidt han vidste, var Fortet, som der har været saa megen Tale om, nemlig Kalkbrænderibatteriet, allerede bygget. Det er mig ikke bekendt; men skulde det være Tilfældet, da skulde det glæde mig meget; thi da slap vi overmaade billigt til dette Fort, endnu billigere, end vi i Virkeligheden allerede gjøre, idet her kun er Tale om 5,500 Kr.; thi i saa Tilfælde behøvede vi Intet. Men jeg betvivler, at det ærede Medlem har været saa ganske vel underrettet. Jeg frygter for, at han her skuffer sig lige saa meget som med Hensyn til det første Punkt, der var under Omtale.

Dinesen: Det er med nogen Frygt, jeg fortsætter denne Diskussion, og jeg skal heller ikke sige ret meget, thi der er en ikke ringe Fare ved

at fortsætte denne. Jeg skjønner nemlig ikke rettere, end at det gaar den ærede Minister idag som ved flere tidligere Leiligheder, at han leverer Momenter til Regtelse af forskellige væsentlige Forsvarsforanstaltninger for dem, der have Sindslag til at negte saadanne. Det forekommer mig, at den ærede Ministers sidste Motivering for hans Standpunkt er meget farlig for de Bevillinger, der i Fremtiden kunde blive forlangte af den høitærede Marineminister, ligesaa farlig som de Momenter, han anvendte ijsor, da Tælen var om at bevilge de 6 store 35½ Cm. Kanoner. Det er jo bekendt, at der fra Krigsministeriets Side har foreligget for os Planer om at pantse Tretroner med Pantserstribet „Dannebrogs“ aslagte Pantser, der er omtrent 4—5 Tommer tykt. Naar nu det Pantser, efter hvad han her siger, ikke kunde give den fornødne Beskyttelse, vil jeg spørge den ærede Minister om han nogensinde vil kunne vente, at en saadan Plan fra Krigsbestyrelsens Side vil finde Tilslutning her i Thinget, dersom der kan argumenteres saaledes mod Anvendelsen af 4—5 Tommers Pantser, som den ærede Minister har gjort i dette Dieblit overfor Spørgsmaalet om at staffe Dækning mod Angreb fra Søiden. Jeg spørger, hvorledes den ærede Minister vil være istand til med den Motivering, han i dette Dieblit har givet, at overbevise Modstandere om, at det er rigtigt at pantse Tretroner med „Dannebrogs“ aslagte Pantser.

Krigsministeren (Rauffmann): Det skal være mig en Fornøjelse at svare det ærede Medlem, som nu satte sig. De 4—5 Tommers Pantse som forlangtes til Tretroner, var ikke den eneste Beskyttelse, det skulde lægges udenpaa en meget tyk Betonmur, saa at den Modstand, Fortet derved fik, var den samlede Modstand af Pantset plus Betonmuren. Sæt nu f. Ex., at vi Alle vare enige om, at 10 Tommers Pantser ikke forslog, men at man skulde gaa til f. Ex. 14—15 Tommer, hvilket allerede er et tilbagelagt Stadium, vilde altsaa det ærede Medlem paa ingen Maade tillade, at et Skib, der havde 10 Tommers Pantser, fik de 4—5 Tommer til, thi akkurat det Samme er jo Tilfældet her med Tretroner. Vi have en meget god og ret solid Betonmur, men ikke solid nok. Lægge vi nu 4—5 Tommers Pantser uden paa den, vil den i hvert Tilfælde blive meget solidere, og da vi kunne faae disse Pantserplader til overordentlig godt Kjøb, hvorfor saa forsømme at gjøre det? Opnaar man ikke fuld Betryggelse, saa faar man dog i hvert Tilfælde mere med end uden Pantserpladerne.

Dinesen: Det forekommer mig, at den ærede Minister før sagde, at en saadan Beskyttelse med 4—5 Tommers Pantser ved disse nye Spforter som f. Ex. Kalkbrænderifortet var værre end ingen, men han vil altsaa efter den sidste Motive-